

Keharin syntymäräppi

Ihan sama onko tyttö vai poika
kunhan on terve toukka
mitä jos ei oo terve ollenkaan
voiko tän paketin palauttaa

Pieni tyttö syntyy yöhön tammikuun
käheä huuto sen suusta purkautuu
Kas sillä onkin kuusi varvasta
on kai kyse jostain syndroomasta

Kun sulta pääsee kamala poru
sisäinen ääni sua ankarasti toruu
Jos sä oikeesti rakastat sun lasta
mitä haittaa vaik se kärsii vammasta
joka estää sitä aikuistumasta

Tästä tulee vajaamielinen
sanoo lekuri kankeekielineen
Mietit onko toi ees nykyaikaa
ja annat taas itkun raikaa

Lekuri sanoo et laitokseen vaan
jos liian raskaalta alkaa tuntumaan
Mut et sä voi ratkasta tätä pulmaa
jättämällä lapses ekaan kadunkulmaan

Kun sulta pääsee kamala poru
sisäinen ääni sua ankarasti toruu
Jos sä oikeesti rakastat sun lasta
mitä haittaa vaik se kärsii vammasta
joka estää sitä aikuistumasta

Kun lapsi siitä vanhenee
kaikki asiat vaan pahenee
Se rupee älyttömästi riehuun
saa kaikki raivosta kiehuun

Juokset kutsuilla sen perässä
väsyit jo ekassa erässä
Toksinen häpeä sut syö
kun lapses päivänsankaria lyö

Kun sulta pääsee kamala poru
sisäinen ääni sua ankarasti toruu
Jos sä oikeesti rakastat sun lasta
mitä haittaa vaik se kärsii vammasta
joka estää sitä aikuistumasta

Lähtö

Tarinakirjaa varten
käyn läpi kaikki valokuvalaatikot
täynnä kuvia sinusta eri-ikäisenä

Kirjoitan kuvatekstejä silmät kirvelen
ei pölystä vaan padotuista tunteista

Olen kammonnut tätä hetkeä
työntänyt muistoja etäämmälle
mielen perimmäiseen nurkkaan
kuvitellut että voisin

u n o h t a a

Olen unohtanutkin
että olen jaksanut elää

Hullua
yleensä kirjoittaminen on minulle terapeutista
Sinusta kirjoittaminen on ihan toinen juttu

Olet niin kiinni minussa
että kirjoittaminen sattuu
Muistot tulevat päälle kuin paineaalto

itku

ei

lopu

millään

Se on kidutusta
mutta minun on tehtävä se

sinun takiasi

itseni takia

että muistaisin

Karkulainen

Pienenä riisuit usein itsesi alasti
Jos ovi oli auki karkasit ulos ilkosillasi
Ryntäsit naapuriin takaovesta
Nappasit pöydältä banaanin ja jatkoit etuovesta ulos

Turtumus

Juokset takapihalta lähtevää polkua polkkatukka keikkuen
Olet niin suloinen
heität olkasi yli veitikkamaisen katseen
Minun pieni tyttöni miten saatoin unohtaa kaikki ne hetket
jolloin täytit sydämeni rakkaudella

Ne syrjäytti kaikki se kiusa
joka sikisi erityisyydestäsi

Häpesin omituisuuttasi
Sen alle hautautui kaikki se hyvä jonka olit minussa synnyttänyt
kaikki se hyvä jonka olin sinussa synnyttänyt

En aina oikein jaksanut olla keharin äiti

Risperdal

Pelko maistui suussa samalta kuin kansakoulun maksalaatikko, jossa oli rusinoita.

Oksensin sen pulpetille, kun opettaja pakotti syömään lautasen tyhjäksi.

Nieleskelin hulluna palaa alas kurkusta.

Turhaan. Ylöspäin se pyrki. En antanut sen tulla.

Nyt saatana riittää!

Tuijotin tiukasti palaverissa istujia.

Vapisin. Olin varma, että lasken alleni.

Mutta en päästänyt korskuvaa villihevosta irti.

Ääni värisi, kun tuli minun vuoroni.

Nojasit minuun. Olit jo vajonnut horrokseesi.

Katsokaa nyt tyttärtäni! Tämän zombin te olette lääkkeellänne saaneet aikaan!

Lääkäri luimisteli.

Ohjaaja yritti kakistella vastaan.

Sinä heräsit. ”Äiti lähdetään kotiin.”

Villaton niska

takapenkiltä

katselen parturoitua niskaasi

hellyys on hukuttaa minut

miten sileä

miten pehmeä

miten suojaton

en mitenkään pysty varjelemaan sinua

julmalta maailmalta

aja sä vaan

sanot isälle joka yrittää silittää kättäsi

olet aikamoinen pakkaus

Arvet

Olet taas sulkeutunut vessaan
repimään haavojasi.
Koputtelen oven takana ikuisuuden
anelen sinua lopettamaan
tulemaan ulos.

Arpia kutittaa.
Ennen saunaan menoa
hinkkaat niitä kuin riivattuna.

Sydänleikkauksesta on jo ihmisikä.
Siinä ajassa keloidit ovat riehaantuneet.
Sinua tuijotetaan uimahallissa
pääät kääntyvät perääsi kesällä
kun vaatteet eivät peitä rujoa näkymää.

Ennen leikkausta kerroin sairaalassa,
että oireyhtymään kuuluu arpeutumisriski.
Kirurgi hymähteli,
olihan varpaanpoistohaavakin niin siisti.

Vuosien kuluessa arvet ottivat vallan
painetekstiilihoidosta huolimatta.
Ehkä ne henkselit hiersivät
auttoivat arpikudoksen alkuun.
Hartioille kasvoivat näppyjen korallit.

Rintalastasi kuvattiin lääketieteelliseen julkaisuun
esimerkiksi vahvasta keloiditaipumuksesta.
Mutta parannuskeinoa ei keksitty.
Ihotautilääkäri lopetti seurannan vähin äänin:
toivoton tapaus.

Sinun kaunis lapsenihosi.
Minun kaunis tyttäreni
irvokkaan hirviökudoksen kuvioima.

Mehän retkeillään

Se tapahtui kirjastossa
Oltiin jo lähdössä
Olit rynnännyt palvelutiskille
vaikka oli sovittu että ei mennä
Kukaan ei saanut vuodatuksestasi selvää
minä tulkkasin
Kirjastonhoitaja hymyili epävarmasti ja vilkuili minuun apua anellen
Vihdoin luovutit ja ryntäsit kohti ovea

Silloin housut putosivat
Ei ollut ensimmäinen kerta
eikä viimeinenkään
Seisoit pyllä paljaana kirjaston aulassa
Yritin nostaa housujasi naama punaisena
Nuoren vartijan naama oli vielä punaisempi
Sinua nauratti

Ratikkapysäkillä minuakin jo vähän hymyilytti
"Tästä tuli taas muistorikas reissu",
sanoin ja silitin poskeasi
Sinua nauratti

Ratikkaan kiivetessä housut putosivat taas

Suntio¹ Andersson²

Suntio lakkaa nyt heti varastelemasta toisten tavaroita
 Suntio kädet pois housuista
 Suntion ei pitäisi puhua pälpättää koko ajan
 Suntion jankkaaminen käy hermoille
 Suntio syö välillä jotain terveellistä eikä aina pelkkää makeaa
 Ei Suntion tarvitse koko ajan syödä
 Suntio näpit irti niistä roskista
 Suntio ei saa sylkeä toisia naamaan
 Suntio ei saa töniä toisia alas rappusia
 Suntio, ovia ei paiskota
 Suntio ei lyö Maijaa enää yhtään kertaa
 tai muuten
 Suntio ei kaada pulpetteja
 Suntio nyt vittu näpit irti niistä roskista
 Suntio on lihonut
 Suntio ei saa repiä niitä haavoja
 Suntion tukka on yököttävän rasvainen
 Suntiolla on likaa kynsien alla
 Suntio on saatanan rasittava
 Suntio on kyllä varsinainen häirikkö
 Suntio kävelee nyt vähän vikkelämmin
 Suntion puheesta ei saa selvää
 Suntion on opittava odottamaan vuoroaan
 Suntio ei ole täällä päähenkilö
 hitto soikoon
 Suntio uskoo nyt mitä sanotaan
 tai tulee tupenrapinat
 Suntio on itsekäs
 Suntio yrittää aina määräillä
 Suntio on aggressiivinen
 Suntion pitää antaa muillekin puheenvuoro
 Suntion pitää antaa muidenkin valita mitä pelataan
 Suntio on liian hyvä Aliaksessa
 muut eivät tykkää
 Suntio ei osaa piirtää
 Suntio ei osaa laulaa
 Suntion pitäisi ottaa oppia Paavosta
 niin hienosti jaksaa keskittyä
 Suntion pitäisi ymmärtää että kaikki eivät osaa lukea
 eikä aina kehuskella omalla lukutaidollaan
 Suntion ei pitäisi heti käydä käsiksi jos joku vähän naureskelee
 Suntion ei pitäisi rynnätä autotielle kiiltävän esineen perässä
 No sen siitä saa kun ei usko mitä sanotaan

¹ Rippileirillä sait lempinimen Suntio, sillä yritit aina järjestellä tavaroita.

² Runo on pastissi Claes Anderssonin tunnetusta runosta.

Oodi ohjaajille

kiitos teille jotka uskoitte ja uskalsitte
jotka näitte lapsemme kokonaisena ihmisenä
ette vain pitkänä listana vikoja ja puutteita
ette kavahtaneet kapinaa vaan tunnistitte siinä
oikeutusta, tarvetta tulla nähdyksi

ilman teitä ei olisi meitä
meiltä olisi mennyt kaikki
#järki#terveys#perheonni#ihmisarvo#elämä

kiitos että opetit menemään vieraiden ihmisten ohi
kiitos että sait houkuteltua reippaalle kävelyllä
kiitos että olit läsnä: kuulit ja kuuntelit
kiitos että olit

ilman teitä meillä ei olisi ollut
voimaa
rakastaa lastamme